

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 17. juni 2021 — Republikken Litauen mod
Europa-Kommissionen og Den Tjekkiske Republik**

(Sag C-153/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Republikken Litauen – forordning (EU) nr. 65/2011 – administrativ kontrol – kontrol på stedet – kvaliteten af kontrol – ansøgernes kvalitet – kunstigt skabte betingelser – udgifter afholdt inden for rammerne af projekter)

(2021/C 310/08)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: Republikken Litauen (ved R. Dzikovič og K. Dieninio, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Sauka og A. Steiblytė, som befuldmægtigede) og Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš og J. Vláčil, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Republikken Litauen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa- Kommissionen afholdte omkostninger
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 29.6.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. maj 2021 — VT mod Centre public d'action sociale de Liège (CPAS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien)

(Sag C-641/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – direktiv 2008/115/EF – tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold – afgørelse om tilbagesendelse – sagsanlæg – foreløbig opholdsret og ret til social bistand under den periode, hvor sagen verserer)

(2021/C 310/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VT

Sagsøgt: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Konklusion

Artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt det nævnte direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter et søgsmål, der er anlagt af en tredjelandstatsborger til prøvelse af en afgørelse om tilbagesendelse — som omhandlet i nævnte direktivs artikel 3, nr. 4) — og som den pågældende har været genstand for som følge af den kompetente myndigheds fratagelse af hans flygtningestatus i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, ikke tillægges automatisk opsættende virkning, og hvorefter den pågældende ikke tilsvarende indrømmes en foreløbig opholdsret og sikres en dækning af sine grundlæggende behov, indtil der træffes afgørelse i det nævnte søgsmål, i det særlige tilfælde, hvor denne statsborger, der lider af en alvorlig sygdom, som følge af fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsættes for en alvorlig risiko for en alvorlig og uafvendelig forværrelse af sin helbredstilstand. I denne forbindelse skal den nationale retsinstans, for hvilken der er indbragt en tvist, hvis udfald er knyttet til en eventuel udsættelse af virkningerne af en afgørelse om tilbagesendelse, lægge til grund, at det søgsmål, der er anlagt til prøvelse af denne afgørelse, har automatisk opsættende virkning, for så vidt som der under søgsmålet er fremført argumenter, der ikke synes at være åbenbart ugrundede, og hvorved det tilsigtes at godtgøre, at fuldbyrdelsen af denne afgørelse ville udsætte tredjelandstatsborgeren for en alvorlig risiko for en alvorlig og uafvendelig forværrelse af sin helbredstilstand.

(¹) EUT C 44 af 8.2.2021.

Appel iværksat den 16. december 2020 af Eleanor Sharpston til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 6. oktober 2020 i sag T-180/20, Sharpston mod Rådet og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

(Sag C-684/20 P)

(2021/C 310/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eleanor Sharpston (ved barrister-at-law N. Forwood, barrister J. Robb, J. Flynn, QC, og H. Mercer, QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

Ved kendelse af 16. juni 2021 har Domstolen (Første Afdeling) forkastet appellen, idet det var åbenbart, at den delvis skulle afvises, delvis var åbenbart ugrundet, og pålagt appellanten at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 16. december 2020 af Eleanor Sharpston til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 6. oktober 2020 i sag T-550/20, Sharpston mod Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer

(Sag C-685/20 P)

(2021/C 310/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eleanor Sharpston (ved barrister-at-law N. Forwood, barrister J. Robb, J. Flynn, QC, og H. Mercer, QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer